

SPIS TREŚCI

Andrzej Walicki: System filozofii uniwersalnej i filozofii przyrody	
B. F. Trentowskiego	IX
I. Uwagi wstępne	IX
II. Struktura systemu	XV
III. Rehabilitacja natury	XXI
IV. Filozofia człowieka i filozofia Boga	XXXI
V. Niemieckie prace Trentowskiego a filozofia polska epoki romantyzmu	XXXVIII
Nota edytorska.	LI
PODSTAWY FILOZOFII UNIWERSALNEJ	
Przedmowa	5
Tablica orientacyjna	14
Wprowadzenie	17
Podstawy filozofii uniwersalnej	55
§ 1. Dążenie do poznania	55
§ 2. Możliwość poznania	57
§ 3. Prawda	61
§ 4. Poznanie	67
§ 5. Filozofia.	70
§ 6. Wszystkie nauki jako momenty filozofii	73
§ 7. Odbiorczość	76
§ 8. Samorzutność	78
§ 9. Samodzielność	80
§ 10. Warunki wstępne poznania filozoficznego	86
§ 11. Nieodzowność kryteriów doświadczenia i rozumu	89
I. Kryterium doświadczenia	96
§ 12. Doświadczenie w ogóle	96
§ 13. Substancja	108

§ 14. Przedmiotowość	112
§ 15. Realność	114
§ 16. Konieczność	119
§ 17. Pozytywność	123
§ 18. Prostota	125
§ 19. «Samo-na-sobie»	129
§ 20. Co potrafi doświadczenie	131
§ 21. Zakończenie kryterium doświadczenia.	135
II. Kryterium rozumu	138
§ 22. Rozum w ogóle	138
§ 23. Przyczynowość	152
§ 24. Podmiotowość	157
§ 25. Idealność	161
§ 26. Apodyktyczność	166
§ 27. Negatywność	171
§ 28. Dwoistość	175
§ 29. «Samo-u-siebie»	180
§ 30. Co potrafi rozum	182
§ 31. Zakończenie kryterium rozumu	190
§ 32. Zakończenie kryterium rozumu	191
III. Apercepcja	194
§ 33. Apercepcja w ogóle	194
§ 34. Kongruencja.	224
§ 35. Koniektywność	231
§ 36. Rzeczywistość	236
§ 37. Wolność	245
§ 38. Graniczność	266
§ 39. Troistość	274
§ 40. «Samo-dla-siebie»	280
§ 41. Co potrafi apercepcja	286
§ 42. Zakończenie apercepcji	292
§ 43. Filozofia apercepcji jako system systemów.	296
§ 44. Apercepcja jako punkt wyjścia wszystkich filozofii	300
§ 45. Dowód filozoficzny	304
§ 46. Metoda filozofii	306
§ 47. Styl filozoficzny	310
§ 48. Nazwa filozofii.	315
§ 49. Podział filozofii.	316
§ 50. Zakończenie całości	320

WSTĘP DO NAUKI O NATURZE

Przedmowa	331
Wprowadzenie	345
Cel wprowadzenia	
I. Bóg panteistyczny.	347
II. Bóg monoteistyczny	361
III. Bóg mistyczny. Bóg scholastyczny	387
IV. Bóg jako taki.	428
V. Zakończenie	453
O naturze w ogóle	457
A. Pierwsza część Wstępu do nauki o Naturze	
Wprowadzenie zasady i podstawowej definicji natury	457
§ 1. Zasady natury należy szukać w istocie człowieka	457
§ 2. Istota człowieka pod względem ilościowym	463
§ 3. Istota człowieka pod względem jakościowym	482
§ 4. Istota człowieka pod względem powiązania	507
§ 5. Zasada natury zawarta jest w istocie człowieka; aby ją sformułować, trzeba mieć jeszcze na oku istotę Boga	516
§ 6. Istota Boga pod względem ilościowym	517
§ 7. Istota Boga pod względem jakościowym	561
§ 8. Istota Boga pod względem powiązania	569
§ 9. Istota Boga i człowieka we wzajemnym powiązaniu, czyli w swej absolutnej tożsamości i względnej różności	579
§ 10. Poszukiwana zasada natury	594
§ 11. Podstawowa definicja natury	600
B. Druga część Wstępu do nauki o naturze	
Kategorie natury.	607
§ 12. Naturą rządzą określone prawa, według których jest stwarzana. Prawa te zwą się kategoriami	607
§ 13. Rozciągłość jako pierwsza kategoria natury	613
§ 14. Metamorfoza	619
§ 15. Ujednostkowanie.	635
§ 16. Różnorodność	656
§ 17. Praworządność z <i>lex minimi, continui et conservationis</i>	668

§ 18. Celowość i jej postaci: okazjonalizm, prestabilność, konflu- encja, boskość	691
§ 19. Wielość jako ostatnia kategoria natury, optymizm	728
§ 20. Tablica wszystkich kategorii natury.	746
C. Trzecia część Wstępu do nauki o naturze	
Kanony natury.	750
§ 21. Podstawowa definicja kanonu natury	750
§ 22. Sposób, w jaki dochodzi się do sformułowania kanonu natury	756
§ 23. Ewolucja jako pierwszy kanon natury. Jej aspekty: emanacja, engeneza i edukcja	759
§ 24. Inwolucja i jej postaci: immanacja, epigeneza i indukcja	768
§ 25. Prowolucja i jej promanacja, parageneza i produkcja.	782
§ 26. Heterogeniczność i jej emanatywność, engenetyzm i edukty- wność.	813
§ 27. Homogeniczność i jej immanatywność, epigenetyzm i indu- ktywność	829
§ 28. Analogia i jej promanatywność, paragenetyzm i produkty- wność.	843
§ 29. Natura, nie tylko jako ostatni kanon natury, ale już jako sama rzeczywistość; jej podział.	862
§ 30. Zakończenie	870
Słownik terminów	878
Skorowidz imion	885